

Rojava'nın Hayatta Kalmak İçin Yeni Bir Stratejiye İhtiyacı Var

Eş-Şara hükümeti, Suriye sınırlarını güvence altına almak amacıyla Rojava'daki Kürtlere karşı kanlı bir saldırı başlattı. Suriye silahlı kuvvetleri, kuzeydoğudaki geniş toprakları Kürtlerin liderliğindeki Suriye Demokratik Güçleri'nin (SDG) kontrolünden geri aldı ve geri kalan bölgeler yoğun saldırı altında kaldı. SDG karşı koyarken, çatışmadaki güç dengesi, şu anda Washington'un lütfunda olan Suriye Arap Cumhuriyeti (SAR) lehine kesin olarak değişti. Son derece kırılğan bir ateşkes sağlandı, ancak saldırının yeniden başlaması sadece an meselesi.

“Demokrasi yanlısı” Batı, dayanışma bahanesini tamamen bırakmış durumda ve Kürt lider Öcalan'ın geçen yıl silahsızlanma ve SAR ile “barış süreci”ni sürdürme kararı, şimdi Rojava'nın varlığını tehdit ediyor. Kürtler izole durumda. Rojava'yı ve Kürtlerin kendi kaderini tayin hakkını savunmak için, emperyalistlerin körüklediği mezhepsel bölünmeleri aşabilecek ve daha geniş kitleleri Kürtlerin yanında, eş-Şara, İsrail ve ABD'ye karşı seferber edebilecek yeni bir stratejiye ihtiyaç var.

Emperyalistlerle Kurtuluş Olmaz

2012'de başlayan Rojava'daki ulusal demokratik ayaklanma, Batı Asya'da ulusal kurtuluş ve sosyal ilerlemenin bir ışığı olma potansiyeline sahipti. Ancak bu potansiyel, SDG liderliği Kürt kurtuluşunun kaderini emperyalistlerin eline teslim ettiğinde hızla zayıfladı. Daha önce açıkladığımız gibi (bkz. “Only Anti-Imperialism Can Unite the Peoples of Syria”, Workers Hammer No. 255, Kış 2025”), 2014'te IŞİD'in Kobane kuşatması sırasında yok olma tehdidiyle karşı karşıya kalındığında ABD'nin yardımını kabul etmek bir şeydi. Ancak, Rakka gibi Arap çoğunluklu bölgelere karşı ortak bir saldırı başlatmak için ABD ile resmi bir ittifak kurmak bambaşkadır. Kürt güçler Arap çoğunluklu bölgeleri işgal ettikçe, petrol sahalarını

ve tutukluları ABD için korurken, sert baskı ve Arap karşıtı politikalar uyguladılar. Sonuç olarak, Kürtler bölgede ABD emperyalizminin ajanları olarak görülmeye başlandı. Bu durum, Kürt karşıtı duyguları daha da körükledi, ulusal ayrımları derinleştirdi ve Kürtlerin, Esad ve IŞİD'in zulmü altında yaşayan Araplar ve diğer gruplardan izole olmasına katkıda bulundu.

Esad rejimi çöktüğünde, ABD bölgedeki çıkarlarını ilerletmek için doğrudan eş-Şara ile çalışmanın daha uygun olduğunu gördü. ABD'nin Suriye özel temsilcisi Thomas Barrack, Suriye'deki ve IŞİD'e karşı mücadeledeki değişen dinamikler nedeniyle SDG'nin rolünün “büyük ölçüde miadını doldurduğunu” belirtti. Ve böylece emperyalistler SDG'yi ve onunla birlikte Rojava'nın demokratik, kadınlar ve halkın önderliğindeki devrimini terk ettiler. Kürtlere şimdi, Dürzi ve Alevi azınlıklara katliamlar gerçekleştiren İslamcı bir hükümet altında “demokratik haklarla” Suriye devletine entegre olmak için “tarihi bir fırsat”ları olduğu söyleniyor.

Son on yılın ve son yüzyılın deneyimlerinden çıkarılacak en önemli ders, ulusal kurtuluş mücadelesini emperyalistlerle asla ilişkilendirmemek. Emperyalistler, amaçlarını gerçekleştirmek için daha iyi bir ajan buldukları anda ihanet ederler. Bütün bölge, özellikle Kürdistan, bugün tam da emperyalistlerin böl ve yönet taktiği yüzünden parçalanmış durumda. Bu taktik, Batı Asya halklarını emperyalizme karşı birleşmek yerine birbirleriyle savaşmaya devam ettiriyor.

Devrimci bir strateji, Esad rejimine ve aynı zamanda ABD ve müttefiklerine karşı, dini ve ulusal azınlıkların demokratik haklarını savunarak kitleleri birleştirmeye çalışırdı. Hâlâ acilen buna ihtiyaç var. SDG stratejisinin sonuçları herkesin gözü önünde: Rojava izole edildi, Batılı müttefikleri gitti ve eskiden

SDG ile birlikte IŞİD'e karşı savaşan Arap aşiretleri şimdi Kürtleri terk edip eş-Şara'nın yanına geçiyor. SAR güçleri Tabka ve Rakka gibi Arap çoğunluklu şehirleri geri alırken, SDG'yi kendilerini ezen güç olarak gören halk geniş çapta sevinç gösterileri yapıyor. Bugün yaşanan yenilginin zeminini hazırlayan bu stratejidir.

Öcalan: Silah Bırakma Felaket Demektir

Ahmed eş-Şara, 2025 yılının Ocak ayı sonlarında iktidara geldi ve bir ay sonra Öcalan, tüm Kürt gruplara silah bırakma ve Kürdistan İşçi Partisi'nin (PKK) kendisini feshetmesi çağrısında bulundu. Kısa süre sonra SDG, Suriye ordusuna entegre olmayı kabul etti. Bu, Kürt milisleri desteklemenin artık gerekli olmadığını düşünen ve Türkiye'deki Erdoğan'a iç politikada bir zafer kazandırmak isteyen ABD'nin artan izolasyonu baskısı altında gerçekleşti. Öcalan'ın teslimi, emperyalistlerin belirlediği şartlara göre savaşın mantıksal bir sonucu. O zaman yazdığımız gibi, silah bırakma "Kürt özgürlük hareketine karşı mutlak bir ihanet"ti ve "Kürt savaşçıları için ölüm anlamına gelirdi" ("Öcalan, SDG: İhanete Hayır!" Workers Vanguard No. 1184, 3 Nisan 2025).

Rojava'nın kazanımları, on binlerce kahraman savaşçının, özellikle de kadınların, kendi kaderini tayin hakkı için verdiği demokratik ve silahlı mücadelenin sonucudur. Bunlar, Kürtlerin Esad yönetimi altında hiç yaşamadıkları bir miktar güvenlik ve ulusal varlık anlamına geliyordu. Eş-Şara hükümetinin bir yıllık iktidarı, SAR'ın Kürtler ve diğer azınlıkların ulusal haklarını hiçbir şekilde hoş görmeyeceğini şüpheye

yer bırakmayacak şekilde kanıtladı. Rojava savunulmalıdır! Ancak Öcalan, çözümün "diyalog, müzakere ve ortak akıl"da yattığını savunmaya devam ediyor. Bu felaket anlamına gelir.

SDG'nin savaşmaya kararlı olması iyi bir şey, ancak Rojava'yı kurtarmak için farklı bir şekilde savaşması gerekiyor: silahsızlanmayı tersine çevirmeli ve Suriye ordusuna tasfiye edilmeye direnmeli. En önemlisi, Siyonizm ve ABD emperyalizminin güçleriyle derhal kopmak gerekiyor! Kürtlerin izolasyonu kırma yollarının ve Sünni Arapların güvenini kazanmasının tek yolu, İsrail ve ABD'ye karşı en iyi savaşçılar olduklarını göstermektir. Bu aynı zamanda, Gazze'nin kasaplarını yatıştırarak kontrolünü sağlamlaştırmaya çalışan eş-Şara'ya verilen desteği zayıflatmanın da yoludur. Bölgedeki rejimler, Batı Asya'nın kanseri olan Siyonizmle uzlaşmaya devam ettikçe hiçbir ilerleme kaydedilemez. Kürdistan'ın özgürlüğü ancak Filistin'in özgürlüğüyle birlikte ilerleyebilir!

Sadece Anti-Emperyalizm Kadınları Özgürleştirebilir

Birçokları için Rojava, kadınların özgürlüğü ile eş anlamlıdır. Ancak diğerleri için, silahlı kadınlar, özerklik ve kadın kolektifleri hakkında ne kadar konuşulursa konuşulsun, emperyalizmle olan bağlantının lekesini gizlemek yeterli değildir. Dünya, zalimlerine karşı savaşan daha fazla silahlı kadına ihtiyaç duymaktadır. Ancak silahlı mücadelenin hangi bayrak altında yürütüldüğü önemlidir. Batı'ya yönelme stratejisinin, ulusal kurtuluş mücadelesinin şu anki izolasyonu ve zayıflık durumuna nasıl katkıda bulunduğunu açıkladık. Aynı durum kadınların kurtuluşu için de geçerlidir.

Emperyalistler, bölgedeki İslamcı gericiğe karşı demokrasi için savaşıkları imajını pekiştirmek için silahlı kadın kahramanların görüntülerini kullandılar. Aynı şekilde, ülkeyi yok etmek için Taliban yönetimindeki Afgan kadınların içinde bulunduğu kötü durumu kullandılar. Her iki durumda da, kadın haklarının ilerlemesini emperyalist amaçlarla ilişkilendirmek, muhafazakar İslamcı tepkiyi daha da körükledi. Ve her iki durumda da, artık işlerine gelmediğinde, emperyalistler bir zamanlar savundukları kadınları terk ettiler: Taliban Afganistan'da yeniden iktidara geldi ve kadınlar 20 yıllık savaşın önceye göre daha kötü durumda. Rojava için henüz aynı şey söylenemez, ancak Afganistan kritik bir ders veriyor.

Rojava halkı ölümcül bir tehlikeyle karşı karşıya. Bu askeri değil, siyasi bir başarısızlık. Rojava'nın kadınları ve tüm Kürt savaşçıları: Batı'ya ve demokrasi yanlı güçlere yardıma gelmeleri için dayanmayı bırakın! Anti-emperyalizm bayrağı altında savaşın! Kadınların özgürlüğü, özgür Kürdistan ve özgür Filistin için!